

času“, až bývalé sídlo panské změněno bylo v budovu určenou jen účelům hospodářským — v sýpku; dvůr poplužní vystavěn pak nový, prostrannější ve stranu východní ode vsi. — Lépe poněkud dařilo se Chlumčanům, když dostaly se r. 1712. prodejem hraběti Ferdinandovi Matěji z Morzinů, jež tu za nedlouho r. 1717. vystavěti dal výše zmíněnou krásnou kapli. Jeho syn Karel Josef hr. z Morzinů prodal pak r. 1780. Chlumčany s panstvím dolnolukavským rodu hrabat z Hatzfeldu, od něhož získal je opět r. 1794. Hugo Damián hr. ze Schönbornu na Lukavici Dolejší.

O rodu panošském pánů Chlumčanských z Přestavlk vzpomíná pamětní kniha fary Poleňské tohoto věstného znamení: Na vížce nad presbyterii kostela poleňského druhdy stávající býval zvonek malý, jenž sám od sebe se rozezvučel, kdykoli někdo z příbuzenstva rodu Chlumčanských měl zemřít. Když poslednímu potomku rodu toho zvonek blížící se konec jeho byl oznámil, puknul ve dvě, takže svrchní část ve vížce viseti zůstala, spodní pak dolů spadši napotom do sakristie přenesena byla, kde — jak tehdejší farář Václav Smíšek (bakalář, rodem z Klatov) zaznamenal — až do roku 1760 ležeti zůstala.

32. Chřelověves

(Křelověves), ves zašlá na bývalém statku horšickém; r. 1546. se statkem svým vložil ji jako ves pustou v desky zemské Jan Horšický z Horšic. Ves ta zmizela docela ve válce třicetileté.

33. Chřenice

(nyní nesprávně Křenice, Kšenice), ves na lučním potoce, 12.3 km jihozáp. od Přestic, 409 m nad mořem; v r. 1900. 48 čís. pop., 307 obyv. českých, r. 1920. 50 čís. pop. a 283 obyv., (počet čísel od r. 1789. se téměř zdvojnásobil, počet obyv. o jednu třet. vzrostl). k. i m. obec; fara, pošta Chudenice, škola jednotřídní v místě; kaple P. Marie, na níž 3. března r. 1783. zvon ze starého kostela přestického za 27 zl. prodán byl; poplužní dvůr ve výměře 144.22 ha a ovčín allod velkostatku merklínského. Chřenice s okolím byly majetkem Drslaviců. Z nich Sazama, Protivy z Dolan syn prodal 12. března r. 1339. po předchozí bedlivé úradě s přáteli ves svoji svobodnou Kczenicze s poplužím, tvrzí, rybníkem, potokem, mlýnem, lukami, lesy, s roli zdělanými i nezdělanými, lidmi, platy, právy, požitky a svobodami, zbožnému muži p. Petrovi, proboštovi a klášteru jeptišek v Chotěšově za 330 kop grošů pražských. (Za to koupil svobodné zboží v Bystřici, ze kterého velký výtěžek si sliboval.) Zároveň s přáteli svými: otcem Protivou z Dolan, Buškem z Pušperka, Pútou ze Svrčevsi, Břetislavem z Ryžmberka, Břetislavem z Malesic, Ottou z Biřkova zavázal se proboštovi chotěšovskému a svědkům jeho: Drslavovi z Junína (Jinín, nyní Jíno), Jaroslavovi a Rackovi jeho synu ze Skočec, kdyby něčeho sestra jeho Vracka ze zboží chřenického požadovala, že to chce nahraditi. Téhož r. 1339. 22. října Otto z Biřkova také klášteru chotěšovskému první mlýn svůj nad Chřenicí s poli, lukami a se vši svobodou téhož mlýna, ale tím právem: „že kdyby Protiva z Dolan nebo hoši jeho (pueri) tamže na